

EL CAS DE LA CONSOLA-VIRUS

Joaquim Ruysa 4+

aquesta història sobre tecnologia va passar durant el curs en el que tots nosaltres érem alumnes de quart de primària a una petita escola de barri del centre de l'Hospitalet,

aquell curs, va ser tan màgic i sorprenent que cap de nosaltres l'hem pogut oblidar perquè vam viure una experiència única i irrepetible. Ara mateix us l'explicarem! Era un matí fred i plujós d'inivern, com cada dia els alumnes de quart caminàvem pel carrer en direcció a l'escola - molts

de nosaltres ens cobríem amb un paraguai i xocàvem els uns amb els altres en el moment de passar per la petita porta del centre.

Alguns pujàvem les escales tot parlant de l'últim videojoc que s'havien comprat. el Bruno, el Naiyiel i l'Àngel, tres companys que els agradava molt jugar a futbol i ficar-se en embolics, a més a més de passar-se tot el dia enganxats als ordinadors, consoles, tablets i qualsevol altre tipus d'estri tecnològic.

Just aquell dia, el Naiyiel va portar a l'escola una de les seves consoles de butxaca i es va posar a jugar a la classe mentre el mestre no l'observava. Però tot i que ell creia que el

mestre no l'estava mirant, no era així. El mestre, que es deia Joan, el va veure i li va confiscar la consola.

A la tarda al acabar l'escola el Naiyel
va parlar amb els seus amics i els
hi va contar el que havia passat, i vam
decidir elaborar una estratègia entre
tots per poder recuperar-la. Vam planejar
que l'Àngel distrauria al mestre mentre
el Naiyel i el Bruno entràvem a la
classe per la consola. però l'estratègia
no era tan bona com pensàvem perquè hi
faltava el més important de tot, no sabíem
on estava guardat el seu objectiu.

A més a més, hi
havia una cosa que
únicament els tres
nens sabíem, aquella
consola era del
futur i podia
absorbir a
qualsevol persona

i portar-lo dintre del videojoc que hi havia posat en aquell moment, si tocarem un botó del comandament a distància. Llavors els tres nens van anar a buscar al mestre per veure que feia amb l'aparell, el van trobar a la seva aula i el van anar espionar per l'espai obert de la porta.

El Joan havia guardat la consola del Naiziel just a la butaca de la jogueta que portava posada i quan els nens van premer el botó del comandament, la consola es va transformar en un monstre gegantí i ferotge que va pisclar al mestre i tot se'l va empassar d'una sola mossegada.

Els nens es van espantar moltíssim, van xisclar i van corre al costat de la porta, en aquell moment el monstre els va veure i se'ls

Va empassar
també. Només va
quedar al terra la
petita consola.

A l'endemà, quan els
alumnes es dirigien com
cada dia cap al col·legi, van

veure just al davant un munt
de policies. - Que haurà passat?

Es preguntaven els nens i nenes. En aquell
moment el Vicente, un nen de cap rodonet,
de cabell curt i arrinxolat i molt tapaner,
venia corrents cap a la Jeannery, la Fátima
i el Xavi tot cridant com un boig: - Han desaparegut!!!
Han desaparegut!!!

- Qui? Van preguntar tots els que estaven
allà. El Vicente tot accelerat i acabrat per
la notícia, va intentar parlar però les paraules
no li sortien. Finalment, va aconseguir dir

Tres paraules :- Bruno ... Naijel ... Àngel !!!

-Explica!!! Què ha passat amb ells? Va preguntar-li la Noemí, la seva mestra, que acabava d'arribar en aquell moment.

-Que han desaparegut, ningú sap on estan des d'ahir per la tarda! TOTHOM els està buscant però no els troben! -Va dir el Vicente desesperat perquè eren els seus millors amics. -La policia està parlant amb la Raquel! (la directora de l'escola). Tots els companys estàvem molt preocupats i vam començar a pujar cap a la classe.

Anàrem els dos quarts junts perquè el professor Joan tampoc havia vingut potser, estava malalt.

Quan vam entrar a l'aula el Mohamed,
que sempre vigilava tot i a tothom, es
va trobar la consola pel terra i de
seguida es va posar a jugar-hi i
com que era molt intel·ligent va
poder veure al mestre Joan allà
dins del videojoc.

Es va espantar moltíssim. Així que
va baixar a l'entrada de l'escola
i va avisar als policies que havien
allí del que havia vist

Els policies van pujar a la classe
per inspeccionar-la de dalt a baix i
quan estaven revisant l'armari de la
biblioteca de la classe, entre tots els
llibres, van trobar una consola
idèntica a la que havia estat
jugant el Mohamed

Ara havien dos consols exactament iguals!
Van rebre tots dues i en una d'elles,
en la que que estaven el Joan, el Bruno, el
Hiel i l'Angel van poder observar a tots quatre com
demanesen ajuda darrere de la pantalla. Estaven
dintre d'un blerint molt gran i no sabien com fer-les
per sortir d'allí.

Estaven espantadíssims perquè
no podien fer era parlar i enviar
ordres a la persona que estava jugant

Ara més que mai havien d'anar
amb molt de compte perquè si es
trencava la consola
podrien els quatre es
quedaríen allà per
sempre.

Teniu molt
de compte

Després d'analitzar l'aparell vam comprovar que aquella consola no era del futur sinó que un virus de dins del sistema imbedia el seu bon funcionament. Possiblement es va infectar degut al mal ús que feia el Hígel. Pater, el virus el va introduir alguna persona amb la intenció de crear-li problemes, inclús podria ser que aquesta persona fos un conegut seu.

L'equip d'anàlisis va detectar aquell virus i vam arribar a la conclusió de que es tractava del terrible i perillós "virus Absolutis". Aquell virus era capaç d'alesorlar a qualsevol persona que fos un mal ús de les tecnologies, que les aprofités per fer maldats, ...

En aquell moment, tots alhora vam pensar de preguntar al Joan si havia estat ell el que havia posat el virus a la consola. El Joan, que no es podia moure però si que podia parlar, va dir que si, que ho havia fet perquè l'hi feia ràbia que el Naiziel només jugues en comptes d'estudiar i aprendre, que només volia donar-li una llecció. Els tres menys que encara estaven a dins del laberint, es van posar a plorar i van demanar perdó pel que havien fet i el Joan els va perdonar.

I com que els virus només ~~podien~~ seien que dir: - Moltes gràcies!!!
Ho pensarem millor la propera vegada!!!

Aquesta és la nostra història
de veritat i si no us ha creïu us
penedireu!!!